KORKU

magazin

GECELERİ OKUMAYINIZ

GİRİŞ:
UZUN, KARANLIK BİR KIŞ GÜNÜYDÜ... RUH DOKTORU STEVEN NIGEL YORGUN DÜŞMÜŞTÜ..
DOKTOR, BİR ADAM GELDİ...İÇERİ GİRMEKTE ISRAR EDİYOR. SİZİ GÖRMESİ GEREKLİYMİŞ.!
ARTIK YETER LOUISE.! ŞU İŞİ BİTİRİP EVE GİTMEK İSTİYORUM. BİRİSİNİ TAVSİYE ET ONA.!
ÇEKİL YOLUMDAN.! HENÜZ ZAMAN VARKEN GÖRMEM ŞART ONU. MUHAKKAK GÖRMELİYİM.!
DOKTOR NİGEL, BU ADAM ÇILDIRMIŞ. DURDURMAMA İMKÂN YOK!
BEKLEYEMEM BEN! BİRİ BANA YARDIM ETMELİ.! ANLAMIYOR MUSUNUZ? HEMEN YARDIM ETMELİ.!
SEN RUH DOKTORUSUN. YALVARIRIM BANA YARDIM ET.!
POLİS ÇAĞIRAYIM MI DOKTOR?
KENDİNE GEL
LOUIS, BİZİ YALNIZ BIRAK.!
ŞİMDİ OTUR.! BÜTÜN DERDİNİ ANLAT BAKALIM.!
BEN... BEN.... KURTADAMIM!

KURT KANI!
HER ŞEYİ BAŞINDAN ANLATMANIZ DAHA İYİ! HAYDİ ANLATIN!
EVET BELKİ HAKLISINIZ! ÇOK DAHA ÖNCE BİRİNE ATLATMALIYDIM! İSMİM CARL HOLT, HER ŞEY İŞİMDEN KOVULDUĞUM ZAMAN BAŞLADI...
...BU BENİ KAHRETTİ VE BU KAHIR ŞEHRİN MEYHANELERİNDE İÇEREK DOLAŞTIKTAN SONRA DA GEÇMEDİ. EVDEN BAŞKA GİDECEK YERİM OLMADIĞI İÇİN PARKTAN GEÇEN KESTİRME YOLDAN GEÇMEĞE KARAR VERDİM.

WOK!
UZUN BİR ZAMAN HERŞEY GÖZÜMÜN ÖNÜNDE DÖNDÜ... SONRA ETRAFIMDA OLANLARI FARKETMEYE BAŞLADIM. SİYAHLAR İÇİNDE BİR GÖLGE BAŞIMA DİKİLMİŞ... BİR ARABAYA SÜRÜKLENİŞİM... ESKİ TAŞLARA BAKIŞIM...
SONRA HER ŞEY BİLLURLAŞTI VE GALİBA BAĞIRDIM...
GÜZEE!.. DAHA HIZLI VURMANIN GEREKECEĞİNDEN KORKTUM. ANLAMALISIN. MAKSADIM SENİ LÂZIM OLMADIKÇA İNCİTMEK DEĞİL!
NE ?!.. BURASI BİR DOKTOR MUAYENEHANESİ!
BEN KATİL DEĞİLİM... CİNAYET İŞLEMEK ARZUSU YOKTUR İÇİMDE. OLSAYDI BELKİ DAHA İYİ OLURDU... İNAN BANA ... BAŞINA GELECEKLERDEN DOLAYI ÜZGÜNÜM FAKAT TEK ÇIKAR YOL BU!
BU BİR DELİLİK! NEDEN BAHSEDİYORSUNUZ ? NE YAPMAYI DÜŞÜNÜYORSUNUZ ?
SONRA SESLERİ FARKETMEYE BAŞLADIM... KORKUNÇ HIRLAMALAR VE AĞLAYIŞLAR....
O...O.. SES... BİR HAYVAN SESİ O.!..
MAALESEF YANILMIYORSUNUZ! BAŞINIZI SAĞA ÇEVİRİN! OĞLUMLA KARŞILAŞMAN GÜZEL!

AMAN ALLAHIM! BU.... BU...!
EVET, OĞLUM BIR KURTADAM' DIR.
ŞIMDI BENIM ELEMIMI BILIYOR MUSUN? AKILLI SADIK BIR OĞLAN.... BIR BABANIN İSTEYECEĞI HER ŞEY! FAKAT YINE DE TAM AYIN IŞIKLARI ALTINDA KANLI BIR KURT OLUYOR!
ONU NE KADAR ÇOK KURTARMAK İSTEDIĞIMI ANLIYABILIRSIN!
LYCANTHROPY HASTALIĞI BU... BIR DOKTOR OLARAK ONU TEDAVI EDEBILIRIM. TAZE TEMIZ BIR KANLA ONUN MIKROPLU KANINI DEĞIŞTIREREK YAPABILIRIM BUNU!
SIZ DELISINIZ! BUNU BANA YAPMAYA HAKKINIZ YOK!... HAKKINIZ YOK!
OĞLUM IÇIN BUNU YAPMAĞA HAKKIM VAR! ACI ÇEKMEYECEKSINIZ! VE BU DEĞIŞIKLIK YAŞAMANA MANI OLMAYACAK!
HAYIR!... HAYIR!.. YAPAMAZSINIZ BUNU!... KARIM VAR BENI BEKLEYEN.... YAŞAYACAĞIM BIR HAYAT VAR ÖNÜMDE. YAPAMAZSINIZ BANA BUNU
İHTIYAR ADAM EĞILDI... KOLUMDA HAFIF BIR ACI HISSETTIM... BÜTÜN KUVVETIMLE KARANLIĞA DOĞRU HAYKIRDIM...
AAIEEE

PARKTA KENDİME GELDİĞİMDE GEÇEN GECE OLANLARI ALDIĞIM FAZLA ALKOLÜN TESİRİNDEN OLACAĞINI DÜŞÜNDÜM. HEMEN EVE DOĞRU KOŞTUM...
BENİ ÇILDIRTMAK MI İSTİYORSUN ? NEREDE KALDIN... NEN VAR ?.. HER YERE BAŞVURDUM. POLİS SENİ ARADI. BANA SÖYLİYECEK BİR ŞEYİN YOK MU CARL ?..
HİÇ BİR ŞEY YOKTU SÖYLENECEK... BU İMKÂNSIZDI... KENDİMDEN EMİN OLMADIKTAN SONRA BAŞKALARININ BANA İNANMASINI NASIL İSTİYEBİLİRDİM...
NEYİN VAR SEVGİLİM? O GECEDEN BERİ ZOMBİ GİBİSİN. BU KADAR ÜZÜLMENE LÜZUM YOK. BAŞKA BİR İŞ BULABİLİRSİN !..
CARL, BENİ DİNLİYOR MUSUN ? NEDEN ÖYLE BAKIYORSUN ?
SONRA YAVAŞ YAVAŞ DEĞİŞİKLİKLER BAŞLADI...
KAŞLARIM HERZAMANKİ GİBİ DEĞİL. SIKLAŞMAĞA BAŞLADILAR. HEM DE UZUYORLAR...
AVUÇLARIMDA KIL ÇIKMIŞ... BAŞKA BİR DELİL... RÜYA DEĞİLDİ O!.. O İHTİYAR ADAM YAPTI. BİLİYORUM O YAPTI... BİLİYORUM!..
CARL, OTURUR MUSUN ? BU GECE KAFESDE HAPSEDİLMİŞ BİR HAYVAN GİBİSİN! NEYE BAKIYORSUN PENCEREDE ?
CARL !.. BENİ İŞİTİYOR MUSUN CARL !..
CARL !..

GECENİN KARANLIĞINA ATILDIM.. KOŞABİLDİĞİM KADAR KOŞTUM. YERE YUVARLANINCAYA KADAR KOŞTUM... DOLUN AYIN IŞINLARI YAKIYORDU BENİ... KANIM VOLKAN GİBİ KAYNIYORDU...
O GECE İNSAN AVCISI OLMUŞTUM. İHTİYAR DOKTORUN OĞLUNUN BİR ZAMANLAR YAPTIĞINI İLK DEFA BEN YAPIYORDUM. ÖNÜME ÇIKANI PARÇALIYORDUM...
AAOOWWW!
AAA
... GELECEKTE DE BU HALİMİ ZAMAN ZAMAN TEKRARLIYACAKTIM....
EVE DÖNEMEDİM... KARIM İÇİN YAPAMADIM. ŞİMDİ AYLARDIR BU BÖYLE. ONU ÖLDÜRECEĞİMDEN KORKUYORUM.
DOKTORUN MUAYENEHANESİNDEKİ TAŞLARA BAKMAĞA DEVAM EDİYORUM, ŞİMDİKİ GİBİ O CANAVAR ADAMI BULABİLMEK İÇİN..

FAKAT TAHAMMÜL EDEMİYORUM... YARDIMINIZA İHTİYACIM VAR. TAM AY ÖLÜMLERİ HAKKINDAKİ YAZIYI GAZETELERDE OKUMUŞSUNUZDUR. DOĞRUYU SÖYLEDİĞİMİ BİLMENİZ LÂZIM! ŞİMDİ DERHAL BİR ŞEYLER YAPMALISINIZ!
DOKTOR NIGEL MASASININ ÇEKMECESİNİ AÇTI. DEFTER VE KALEMİNİ İÇİNE BIRAKTI...
BU KADAR BASİT DEĞİL BU MR. HOLT. BÖYLE BİR TEDAVİ ÇOK ZAMAN ALIR... YILLAR LÂZIM...
NASIL TEDAVİ EDERSENİZ EDİN DOKTOR. VAKİT YOK! BEN KURTADAMIM
ARTIK VAKİT YOK!..
HOLT, BU HAYALİ ŞEYDE ISRAR ETMEMELİSİN! SENİN HASTALIĞIN SCHIZOPRENIK HAKİKAT VE TEKRARLAMADAN İBARET. BU TEDAVİ DE ZAMAN ALIR...
SEN BANA İNANMAYAN BİR DELİSİN! ŞİMDİ SEN DE ÖLECEKSİN!
EEEEYYOOOWWWRRR!

BLAM! BLAM!
DR. NIGEL TABANCAYI ATEŞLEMEĞE DEVAM ETTI. TAM AY CINAYETI IŞITTIĞINDEN BERI ILK DEFA MASASININ ÇEKMECESINDEN ÇIKARIYORDU TABANCAYI...
CARL, MASANIN ÜSTÜNE YIĞILMIŞ KALMIŞTI... FAKAT TEKRAR İNSAN HALİNİ ALMIŞTI... O SIRADA KAPI AÇILDI VE İÇERİYE DR. NİGEL'İN ARKADAŞLARI GİRDİLER...
İYİMİSİNİZ DOKTOR? POLİSİ ÇAĞIRTTIM...
O BİR MANYAKTI... BENİ ÖLDÜRMEK İSTEDİ! TAM VAKTİNDE ATEŞ ETTİM!
POLİS SİRENLERİ İLE MERAKLI TOPLULUK DAĞILDI... YALNIZ BİR ADAM HARİÇ....
HER ŞEY TAMAM MI STEVEN?
POLİS GÜMÜŞ KURŞUNLARDAN BİRAZ ŞÜPHELENEBİLİR. HEPSİ BU KADAR. İYİ Kİ ÖNCE SENİN YANINA GELMEDİ... YOKSA ÇOKTAN PARÇALAMIŞTI SENİ....
DOĞRU MU BABA?
FAKİR ZAVALLI CARL İÇİN ÜZÜLMEYİN. TOPLADIĞI GÜMÜŞLERE BAKIN... VE DOKTOR NİGEL'İN ELDE ETTİĞİ YALNIZ YORGUN BİR KAN!...

KARANLIKLAR PRENSİ

Jonathan Harker, Dostu Drakula'nın evinde misafir, kalmağa gitmişti.Fakat kısa sürede,Kontun bütün iyi ağırlamalarına rağmen, o herşeyden uzak,karanlık şatoda rahatsız olur. Ayrıca Kont'un garip ve korkunç görünüşünden ürkmeğe başlar.Kont'un kan emenler cinsinden olduğunu ve kendisini de bu amacını gerçekleştirmek için,şatoya hapsettiğini anlar.Bir gün şatoda vampir kadınların hücumuna uğrayınca Drakula,onun kendisine ait olduğunu söyleyerek, kadınların elinden alır Jonathan'ı. Jonathan ertesi sabah şatonun mahzenine iner ve oradaki tabutları inceler.

Bileğimden aşağiya karlar boşanıyordu. Beni yaralıyan hasta ise birden sakinleşmişti.Az sonra odaya dolan hademeler kendisini dışarıya çıkarırlarken tamamiyle sakinleşmiş görünüyordu Ağzında hep birtek cümle vardı. "Kan hayattır,Kan hayattır."

Şu son zamanlarda kendimi çok yorgun ve hasta hissediyorum.Fazla bir kan kaybına tahammülüm yok.Zaten Lucy'nin hastalığı da beni bir hayli yordu.Dinlenmeye ihtiyacım var Allahtan bu gece Van Hessling beni çağırmamış,rahatlıkla uyuyabileceğim...

Seward'a Van Helsing'den, telgraf...

17 Eylül- Bu gece Hillingham da olmalısın.. Çiçeklerin yerleşmiş olmasina bilhassa dikkat et.Çok önemli bu husus.

Lucy Westerna'dan

Geçen akşam olanları hiç kimse bilmemeli.Takatsizlik - ten bitkin hale geldim.

Etrafta ne kadar köpek varsa hepsi bir ağızdan uluyordu.Yarasaların uçuşu beni ayrıca ürkütüyordu. Dışardakileri çağırdım.Odaya girince dehşetten dona kaldılar. Annemi yatağın üstünden kaldırdılar.Kapı birdenbire açılıp kapandı.Hizmetçiler çığlıklar içinde kaçıştılar. Çiçekleri annemin üstüne bıraktım. Bu sarmısak kokusu çok hoşuma gidiyordu...

Fakat 4 hizmetçi de yerde baygın yatıyordu.Dehşet içinde kalmıştım.Etrafta acaip,zehirli bir koku vardı.Doktorun anneme tavsiye ettiği şişeyi aradım,fakat o da tükenmişti. Çaresizlikten ağlamaya başlamıştım.Kırık cam parçaları ar dından uluyan kurdun sesi geliyordu...

Gökyüzünü acaip bir mavilik kaplamıştı..

Dr.Seward'dan

Hillingham'a vasıl oldum. Lucy'i uyandırmamak için kapıyı usul usul çaldım. Cevap yoktu.Bir kere daha çaldım.Hiç bir ses alamadım.Birden bire meraklanmaya başladım...

boşandığını hissettim. Yarasalar gelmişti.

Van Helsing fısıldadı.

"Lucy ölüyor. Zavallı çocuğa haber verelim de gelsin son bir kere daha Lucy 'i görsün...."

Arthur perişan bir halde odaya geldi.Lucy'i görmek istediyse de,doktor müsaade etmedi."Ellerini tut,bu ona daha büyük huzur verecek."

Lucy acaip nefes alıyordu.Avutları çökmüş, rengi solmuş, dişleri daha uzamış ve keskinleşmişti."Arthur.Sevgilim.. Geldin mi? Öp beni."diye inledi.

Arthur büyük bir hırsla Lucy'i öpmek üzere eğilmişti, ki, doktor Van Helsing araya girdi.

"Galiba ölümü kolaylaştırmak istiyorsunuz."

Arthur Lucy'nin gözlerini aradı.Lucy artık nefes almıyordu.

"Doktor Artık huzura kavuştu Lucy" dedi.

"Bilâkis,sadece eziyetlerin başlangıcı" diye cevap verdi. Arthur.Ne demek istediğini sordum.

"Bana cevap olarak."Bekleyin, görün demekten başka , verilecek bir cevabım yok" size" dedi.

Lucy'i kurtarmamn tek çaresi kanını değiştirmekti.... Lucy'nin annesinin ölümü üzerine Gumcey'de gelmişti.

Lucy gözlerini açtı. Birden bire annesinin ölümünü idrak edercesine,bir çığlık attı.Sonra ağlamaya başladı. Tekrar uykuya dalınca,çok acaip bir hareket yaptı.. göğsündeki telgrafı çekti, didik didik etti..Lucynin uyurken, dişleri daha da keskin gözüküyordu.Gözlerinin o yumuşak ifadesi de kaybolmuştu.

John Seward'a gelen mektupta,akıl hastası Kenfield'in tekrar kaçtığı yazılıydı.. Mektup şöyle devam ediyordu..

ZIRHLI CANAVAR

ÖZET:
JERRY STEWART MEYHANE DÖNÜŞÜ BİR KURT ADAM GÖRÜR.. POLİSE HABER VERİR... AYYAŞ OLDUĞUNDAN İHBARI CİDDİYE ALINMAZ... BİR GECE YİNE MEYHANEDEYKEN GARİP BİR ADAMLA TANIŞIR...

ERTESİ GECE...
Book Shop
CIRCUS
İŞTE.. KURT ADAMI BURADA GÖRMÜŞTÜM. EGER YANILMIYORSAM TEKRAR GELİR BURAYA.!
PEK İHTİYATLI DAVRANMIYORSUNUZ STEWART.! ONU NASIL YOK EDECEKSİNİZ.?
BİR KORKU HİKAYESİNDE OKUMUŞTUM.. KURT ADAM'I ANCAK GÜMÜŞ BİR MADDE İLE ÖLDÜREBİLİRSİNİZ ?
BELKİ DE BENİ SİLÂHLI GÖRÜRSE KAÇAR BİZDEN.!
ŞİMDİ ONA BİR SÜRPRİZİM OLACAK.! BENİ SİLÂHSIZ ZANNETTİĞİ İÇİN KAÇMAYACAK DA..
HAZIROL.! İŞTE KURT ADAM'IN İLK....
GROWWLL!

ATRIA! BENİ ALTETTİĞİNİ SANIYORSAN YANILIYORSUN. BU BASİT BİR KAMERA DEĞİL.
GÜMÜŞ KURŞUNLU BİR TABANCA ASLINDA....
BLAM! BLAM! BLAM!
BUNU KENDİM YAPTIM. SENİN ÖLMEN LAZIMDI. KİTAPTA DA ÖYLE YAZILIYDI...
NE KADAR DA AKILLIYMIŞSINIZ STEWAR!
BENİM DE YAŞAYABİLMEM İÇİN AKILLI DAVRANMAM GEREKİYORDU. BENİ GÜMÜŞ KURŞUNLA ÖLDÜRMEK İSTEYEN İLK İNSAN DEĞİLSİNİZ! SONUNCUSU DA OLAMAYACAKSINIZ!
..BU KURŞUN GEÇİRMEZ ZIRHIDA ONUN İÇİN GİYİYORSUNUZ!
AHHHHHHHHH!
Atria'nın zırhı işe yaradı ama ... zavallı Stewart'ın parçalarından bir zırh bile çıkamaz...

Ufak Bir Ümit

Çeviren: F. MELEK

Fermanagh kasabasında Michael Doyle kadar batıl iltikatları olmayan bir insanı arasanız da bulamazdınız. Ama günlerden bir gün Dr. Carmody hasta döşeğinde yatan karısını muayene ederken Michael Doyle'un zihninden bircok korkulu şüpheler geçiyordu. Kendisi Molly Brennanı tanıdıktan bir hafta sonra karısı ani bir kalp krizi neticesinde hastalanıp yatağa düşmüştü.Bu habere sevinebilir miydi? Karısı Sarah bunca yıl kendisine eşlik etmiş, beraberce birçok sıkıntılara katlanmışlar,Sarah her güçlüğe güleryüzle ve cesaretle göğüs germişti.Ne çare ki Sarah bütün iyiliğine rağmen bu kadar yıl hiç bir zaman Molly-nin yaptığını yapamamıştı.... Molly'nin bir dokunuşu bir gülüşü Michael Doyle'un aklını başından almak için kafiydi. İşte şu anda karısı içeride hasta yatarken Michael Doyle Molly ile beraber yaşanabilecek bir hayatın hayallerini kuruyordu.Bu sırada Dr. Carmody hastanın odasından çıkmış salona gelmişti.Dr. Carmody kalp hastalıkları uzmanıydı ve Michael karısı hastalanır hastalanmaz kendisini çağırtmıştı.Doktora karısının sağlığını sorarken Michael'in sesi titriyordu.

"Karınız şimdilik gayet sakin yatıyor Mr.Doyle kendisine yatıştırıcı bir ilâç verdim."

"Acaba iyileşecek mi?"

"Ümid ederim ki evet.Kendisi sadece hafif bir kriz atlattı.Yarın electrolarını da aldıktan sonra size neticeyi bildiririm,şunu söyleyeyim endişe edilecek bir durum yok Mr. Doyle,karınız geceyi sakin geçirecektir."

Doktor gittikten sonra Doyle karısının odasına girdiğinde kendisini uyur buldu. Salona geçip günlük gazeteleri okumak için koltuğuna oturduğunda gözlerinin önünde Molly Doylun kıvrak vücudunun hayalinden başka birşey yoktu. Molly kasabaya geleli bir ay oluyordu.Onu lokantada servis yaparken gördüğü ilk gün Michael beyninden vurulmuşa dönmüş, onun bu alâkası da Molly tarafından cevapsız bırakılmamıştı.Bu karşılıklı ilgiyi ,

Thompsonun değirmeninin arkasında yapılan ateşli buluşmalar takip etmişti.Michael artık bu buluşmaların heyecanından başka birşey düşünemez olmuştu.

Bu geceyi takip eden günlerde de vaziyette fazla bir değişme olmadı.Karısının elektrokardiyogramına bakan doktor,krizin fazla ciddi olmayıp dinlenme ile tedavi edilebileceğini söyledi.Bir ay dinlenmeden sonra kasabanın civarında ki ormanlıklarda yapılacak olan atlı araba gezileri doktorun yegane tavsiyesi oldu.Doyle böyle bir habere sevinmesi gerektiğini biliyordu ama ne çare ki bu sevinçi duyamıyordu.Bir hafta sonra bir gece Molly bütün gerçeği olanca açıklığıyla, söyliyiverdi.Michael karısını komşunun kızına bırakıp,yürüyüş bahanesiyle evden çıkıp Mollyle buluşmuştu.Kollarının arasında yatan Molly ateşli, bir öpücüğün ortasında kulağına o korktuğu kelimeleri fısıldayıverdi. "Keşke karım ölseydi" Bu kelimeleri duyan Doyle elinde olmadan "Böyle birşey söyleme" diye bağırdı. Ama Molly kolay kandırılacak cinsten bir kadın değildi,kırmızı dudaklarını büzerek sordu.

"Niye söylemiyecek mişim? senin de isteğin bu değil mi?

"Hayır,hayır değil.

"Bana yalan söyleme Michael Doyle, öyle olduğunu ben pekalâ biliyorum"

"Ne olur Molly" diye Doyle yalvardı."Bu şekilde konuşmamamız lazım,Sarah benim karım."

Molly kendini biraz geri çekti ama Doyle onun sıcaklığını halâ hissediyordu.Molly güzel kara gözlerini Doyle dikerek konuştu,

"Ben karının ölmesini istemediğine inanmıyorum."

Bu konuşmayı takip eden geceler Doyle gözünü kırpmadı.Evde sinirliliğini ve yorgunluğunu karısından gizlemeye çalışıyordu ama hali, günden güne kötüleşiyordu.Yemek yiyemiyor,kuvvetten düşüyordu.Buna mukabil karısı günden güne iyileşip,eski sıhhatine kavuşuyordu.Açık havada yapılan araba gezintileri de bu iyileşmeyi bütünleyince Michael Doyle'un karısının iyileşeceğinden hiçbir şüphesi kalmadı.Ümitsizlik içinde kıvranan Doyle bir gece meselenin hal çaresini buldu. Eğer düşündüğü şeyi başarabilirse Molly'le evlenmek için serbest olacaktı.Bu da hayata yeniden başlaması demekti.Ertesi gece Molly'le buluştuklarında bu durumun artık daha fazla bu şekilde devam edemiyeceğini söyledi.Molly onu güzel gözleriyle süzdü."Bir şey mi düşündün?"

"Evet düşündüm."

Molly bir kedi sokulganlığıyla Doyle yaklaştı.

"Hadi söyle?"

Doyle heyecandan titreyen kollarla Molly'i tutarken plânını anlatmaya başladı.

"Doktor bana Sarah'ın her türlü äni heyecandan veya korkudan sakınması gerektiğini söylemişti.Eğer bu şekilde bir şok geçirirse Sarahın." Doyle cümlesini tamamlıyamamıştı ama Molly anlaması gerekeni anlamıştı.

"Yani biz onu korkutabilirsek...."

Cevap verirken Doyll'un sesi kısık çıkıyordu.

"Evet."

Molly kendisini hafif geri cekti.

HİTCHCOCK'un seçtikleri

"Cinayet işlemiş olurduk Doyle."

Cınayet kelimesini duyduğu an Doyle'un kanı çekilir gibi oldu,ama kendisini zorlayarak Molly'nin gözlerinin içine kadar baktı.

"Bunun hakkında konuşmak istemiyorum,tek bildiğim şey bunun bizim son şansımız olduğudur.Son ve tek şansımız."

"Peki ne yapacağız Michael?"

"Ani bir korku yaratacağız.Sarah oldum olası hayaletlere inanır,onu araba ile gezdirdiğim günlerden birinde biraz geç kalıp tam akşam olduğu sıralarda mezalığın önünden geçeceğiz..."

Molly hikâyenin devamını anlamıştı bile.

"Ben de tam o sırada mezarlığın içinden üzerimde beyaz bir çarşafla fırlıyacağım.

Doyle kafasını salladı.

"Senin atacağın çığlık her şeyi tamamlar.Ben herkese Sarah'ın yolda ani bir kriz geçirip öldüğünü söylediğim vakit buna inanmıyacak kimse olmayacaktır.Anlıyorsunya.... Molly benim için de hiç kolay olmayacak bu."

Molly kendini onun kollarının arasına bırakırken fısıldadı

"Ben kendi payıma düşeni sonra telafi edeceğim.

Artık bir kere karar verilmişti ya Doyle sabırsızlıktan ölüyordu. İki gece sonra Molly'le buluştuklarında plânlarını birgün sonra uygulayacaklarını haber verdi.

"Sarahın Dunganon da bir kız kardeşi var,ona bir ziyaret yapmayı teklif ettiğim vakit bunu sevinçle karşılayacaktır,dönüşümüzü de biraz geciktirirsem tam alaca karanlıkta mezarlığın önünde oluruz.Sen de zamanında en korkunç çığlıklarını atmalısın."

Molly Dole teskın etti.

"Göreceksin tam zamanında çıkaracağım sesleri"

Sarah,Doyle'un teklifine gerçekten sevindi.Ama Dunganonâ vardıklarında kızkardeşi Emily iki misli fazla sevindi ve hemen o anda kararını verdi.

"Kız kardeşim hafta sonuna kadar yanımda kalacak,Pazar günü gelip onu alabilir siniz Mr.Doyle."

"Emily haklı Michael birkaç gün burada kalmak benim için iyi olacak.

Sarahın bu sözlerinden, sonra Michael'e tek başına geri dönmekten başka yapacak şey kalmıyordu.Sarahın geri gelmesine israr etmek sonra şüpheleri üzerine çekebilirdi üstelik bu vesileyle Mollynin bu işi ne kadar ustalıkla başarabileceğini de görmüş olurdu.

Böyle düşünen Michael evine doğru yola tek başına çıktı.Birkaç kişi hariç bütün Aughancloy halkı cenazeye geldiler.Molly Brenan gelmiyenler arasındaydı.Başından geçen bir olay onu bir hayli sarsmıştı..Kendisinin çığlıklar atarak mezarlıktan çıkışını ve Doyl'un arabayla , hendeğe yuvarlanışını halâ görür gibiydi.Arabanın atttığı çığlıklardan çok fazla ürkerek atlar şahlanmış ve arabayı kullanan Doyle yerinden fırlayarak hendeğe yuvarlanmıştı

Düştüğü anda kafası bir taşa çarpıp ikiye bölünüverdi...Ayın 13'ü olan bir Cuma günü Michael Doyle karısını kardeşinin yanına bırakıp geri dönerken ölümü bulmuştu.

ÖZET:
MAXTROY BİR MEZAR HIRSIZIDIR.. ZENGİN CİNAYETLERİNİ İZLİYEREK MEZARLARINA SOYGUNLAR TERTİP EDER.
GEÇEN SAYIDAN DEVAM...
UYGUN CEZA!
ÇALIŞTIĞI SAHADA ARAŞTIRMA YAPARKEN...
..BİLHASSA İYİ VE SAĞLAM BİR MİDEYE SAHİP OLMAK LAZIM...
MR. GROVER GİBİ, MAXTROY DA İYİ ÇALIŞIYORDU HANİ. BU GECE İŞLERİ İYİ GİTMİŞTİ... HEP BÖYLE GİTMEMESİ İÇİN HİÇ BİR SEBEP YOKTU...
FAKAT....
DUR BAKALIM! POLİS PEŞİNDE... NE HALT ETTİĞİNİN FARKINDAYIM!

SAAT 3.00... MAX TROY, HAYATININ KOŞUSUNU YAPIYOR...
MEZARLIK GİTTİKÇE DARALMAĞA BAŞLADI!..
POLİS!.. HER YERDE POLİS... İŞTE BURADA KAPANA KISILDIK. BENİ BULAMAYACAKLARI BİR YERE SAKLANMALIYIM!
ÇOK YAZIK OLDU. TAM SUÇ ÜSTÜ YAKALAMALIYDIK ONU! HİÇ OLMAZSA BEKÇİDEN BİRAZ MALUMAT ALABİLSEK!..
ETRAF ÇEVRİLDİ. HİÇ BİR YERE GİDEMEZ. GÜN IŞIĞINDA MUHAKKAK YAKALARIZ ONU!
BURAYA BAKMAYI AKIL EDEMEZLER. BELKİ SABAHA KADAR İSTİRAHAT EDERİM BURADA!
FAKAT SONRA NE YAPACAĞIM. ŞEKLİMİ BİLDİKLERİ İÇİN BENİ GÜNDÜZÜN MUHAKKAK BULACAKLAR!... İLELEBET KAÇMAMA İMKÂN YOK.
ÖFF! NE KORKUNÇ KOKU BU!

SAAT 9oo... UYKUSUZ GECEDEN SONRA İŞKENCE DOLU BİR SABAH BAŞLAR...
BİR ŞEYLER YAPMAM GEREK! BİRAZDAN GELECEKLER! BU GÜRÜLTÜ DE NE..?
SQUEEEK
CENAZE MERASİMİ! BU KALABALIĞA KARIŞABİLİRİM. HAYIR... OLMAZ.. BU ELBİSELERLE TANINABİLİRİM! AMA...
GROVER!
ÇOK İYİ UYDU BANA. BÜTÜN HERKESDEN DAHA İYİ GİYİNMİŞ OLACAĞIM!
İŞE YARADI... BAŞARACAĞIM BU İŞİ!

YANILDIM GALİBA... ELBİSE DARLAŞMAYA BAŞLADI...
HEY! NE OLUYOR BANA! GİTTİKÇE DARALIYOR. BÜTÜN ELBİSE KÜÇÜLÜYOR SANKİ.
NEFES BİLE ALAMIYORUM. BUNUN İÇİNDEN ÇIKMAM LÂZIM. NEFES ALAMIYORUM.
TAHAMMÜL EDEMİYORUM! ÇIKMIYOR BUNLAR. İMDAAAT!.. İMDAAAT!..
ÇIKARTAMIYORUM! GİTTİKÇE DE DARALIYOR BUNLAR! ALLAHIM PARAMPARÇA OLACAĞIM!
EEEEEEEE
AHHHH
SAAT 9.30
POLİSLER YERDEKİ KAN BİRİKİNTİLERİ KARŞISINDA DEHŞETLE İRKİLDİLER... ELBİSELERİN ÜRKÜTÜCÜ BİR HALİ VARDI. UFAK BİR ÇOCUĞA BİLE OLMAYACAK USTA BİR TERZİ ELİNDEN ÇIKMIŞ ELBİSELERDİ BUNLAR...
YAA.. İŞTE BÖYLE ARKADAŞLAR.. BİR CESEDİN ELBİSESİNDE BİLE "ÇEKMEZ" VASFINI ARAMAK LÂZIM!

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Mimar Leşen, arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak, kendisine kanını verip, ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır. Verano, Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatarak suçlunun, kurbanına yaklaşmasını bekler. Meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görüşmek istediğini söyler. Leşen kadınla buluşmak istemez. Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak üzere çıkar. Tam vampir kadının Bernar'a hücum edeceği sıra, amcası ve arkadaşı yetişirler.

debilirim. İsabelle'in aşkına halâ dayanabilir, meçhul sese "HAYIR" diyebilirim.

Bir ışık çarpıyor gözlerime. Orada, lukarıda bir ev var. Terkedilmiş bir köy evi olmalı. Taş yapılı, yuvarlacık damı ile güneş altında ne sevimli bir evcik olur kimbilir.

Fakat ay ışığı altında bütün güzelliği ve sevimliliği yitilmiş, karanlıklar sarmış her köşesini, uğursuz, huzursuz bir yapı oluvermiş. Ayağımın altındaki toprak neredeyse kayacak.

AY... HERŞEY SESSİZ. Olduğum yerde duran ben... Yıldızların solgun ışıkları altında, az ötemde, saatlerdir aradığım yeşil Ferrari' yi, farkediyorum. Ev sessiz ve sakin... Ama sinir bozan bir sessizlik. saç - mada yöresine... Kapıları, panjurları kapalı. Canavarın tek gözü gibi karanlıkta ışıldayan evi. beni çağı - ran ses buradan geliyor. "GEL JEAN LOUİS GEL..."

"Seni burada bekliyoruz. Sana hayatının en korkunç lezzetli en dehşet verici yemeğini ikram edeceğiz."

Bir gölgeler ve kan dünyasındayım... Can gücümü bulmağa gidiyorum. Yürüyorum...

BÖLÜM ONİKİ

Marika sivri dişlerini gizleyen kapalı bir gülüşle gülüyordu. Bernar şaşkın ve tedirgindi. Bugüne kadar kendini ondan sakınan yaklaşmayan, bir kadın, şimdi nasıl oluyordu da böyle samimi davranıyordu. Bu uzak dağ başındaki eve hiç çekinmeden getirmişti Bernar'ı.

Birinci kata çıktılar. Orada bambu ağacından binbir çeşit süs eşyalarıyle dekore edilmiş bir oda....... Güzel kadın gence daha çok yaklaştı. Başdöndürücü bir hava esiyordu içerde.

Bernar şark stili büyük bir puf'un üzerine oturarak sigarasını yaktı ve çevresini incelemeğe koyuldu.

Marika gidip geliyordu. Odanın, esrarlı ve loş ışıkları altında daha da büyüleyici ve çekici olmuştu.

Bambudan yapılmış küçük bara geçerek bir kokteyl hazırladı. İki bardağa doldurdu.

Mutlu, fakat aynı anda tedirgin olan Bernar kadına bakmağa cesaret edemiyordu. Kadın onu yeterince büyülemiş, emri altına almıştı. Marika ise devamlı onu süzüyor, tavırlarını gözden kaçırmıyordu.

Eğer Bernar o an, plâtin saçlı esrarengiz kadının ateşler çakan gözlerine bakabilseydi, o gözlerdeki isteğin anlamını okuyabilseydi iliklerine kadar titreyebilirdi korkudan.

Kadın nihayet iki bardağı da doldurmuş olarak yanına geldi. Birini, kendisine ayırarak, diğerini gence ikram etti:

"Nen var Bernar dalgınsın?"

"Ben mi? Hayır... çok iyiyim."

Duygu ve düşüncelerini gizlemeğe çalışıyordu. Marika hafifçe gülerek:

"Ne oluyor? Yoksa küçük Rozmari mi düştü aklına?"

"Oh. Rozmari... o çok uzaklarda kaldı."

"Gerçekten mi?.. Üzülmüyorsun ya?"

Geleceğin yüzme şampiyon adayı ona nihayet başını çevirince yüzyüze geldiler.

sınız... Bırakın da sizi rahat ettireyim."

Onu bir divana doğru sürükledi. Geniş ve alçak yatak kıpkızıl bir ışıkla aydınlatılmıştı. Bernar kendini budala buluyordu. Sonsuz bir isteğe kapılmış, inanılmayacak, gerçekleşemeyecek duygulara batmıştı. Fakat çabucak kendinden geçiverdi. Uyuyordu.

Marika onu dikkatle yatağa yerleştirdi. Bernar boş kadehini halâ elinde tutmaktaydı. Parmakları gevşedi ve kadeh elinden kayarak yere düştü. Genç adamın iri vücudü bütün divanı kaplamıştı. Başı hafifçe, sarkıyor, göz kapakları açılıp kapanıyordu. Nihayet tamamiyle kendinden geçti. Derin bir uykuya dalmıştı. Dimdik, kımıldamadan Marika onu seyrediyordu. Güzel yüzünde vahşi bir sevinç okunuyordu. Her yanını bir zafer dalgası kaplamıştı. İçini çekerek, kendini dinledi biraz. Sonra dudakları arasından bir tek kelime çıktı.

"Nihayet..."

Uyuyan büyük çocuğa doğru ilerledi. Bernar tamamiyle kendinden, geçmişti. Hareketsizdi. Bu hali ile daha da güçlü, canlı ve kendine güvenli görünüyordu.

Coşkun bir istekle her yanı titreyen Marika yavaşça ona eğildi.

İnce gömleğinin önü açılmıştı. Kadın düğmelerini açarak Bernar'ın geniş göğsünü iyice ortaya çıkardı.

Heryeri... Bernar'ın heryeri hoşuna gidiyordu fakat en fazla boynundan gözlerini ayıramıyordu. Orada, soluk alıp verdiği yerde kuş kanadı gibi çırpınan boğazında kilitlenmişti. bakışları. Hayran hayran önündeki yaratığı seyrediyordu Marika. Sonra bir iç güdüyle ellerini kendi boğazına götürdü.

Belki de o an, kendisine verilen lanetli öpücüğü hatırlamıştı. O günden bugüne üzerinde derin iz bırakan vahşet dolu öpücüğü. Ağır, ahenkli ve tatlı hareketleriyle bu güzel kadın sanki elektriklenmişti birdenbire. Tüm bedeni, can damarı titriyordu. Korkunç ve dehşetli bir şekilde güzel ellerini uzattı. Vahşi isteklerle dolu yüreği kendisini gözlerinde ve değişmekte olan yüz çizgilerinde belli etmekteydi. Bekleyecek faz-

Yeniden büyü başlamıştı. Bernar elinde olmaksızın ayağa kalktı. Eğildi onu öpmek istedi. Marika bu kez, kendini çekmedi ve gencin ateşli kollarına bıraktı bedenini. Zevk içinde kıvranıyordu. Tatlı bir tonla:

"İçin sevgilim... Aşkım..."

"Aşkım..."

Devamı gelecek sayıda

UĞURSUZ TEPE!

YOLDAN SAPARAK YUKARIYA DOĞRU TIRMANMAĞA BAŞLADI... BU BİR ŞANS MESELESİYDİ.. ONU TAKİP ETMEYEBİLİRLERDİ. BİR ANDA ONLARIN ELİNE DÜŞÜP ÖLECEĞİNİ DÜŞÜNDÜ...

KÂH SENDELEYİP KÂH DÜŞEREK KARLAR ARASINDA BÜTÜN GAYRETİYLE İLERLİYORDU... ÜMİTSİZ BİR İLERLEYİŞTİ BU... O BUNUN KÜÇÜK BİR TEPE OLDUĞUNU DİĞER TARAFINDAKİ KASABADA KURTULACAĞINI BİLİYORDU...

KOŞMAKTAN NEFES NEFESE KALMIŞTI. BİRAZ DİNLENMEK İSTEDİ... BAŞINI GERİYE ÇEVİRDİĞİ ZAMAN MEŞALELERLE KASABA HALKININ GERİYE DÖNDÜĞÜNÜ GÖRDÜ...

KISA BİR SÜRE ORADA KALDI. FAKAT BU BİR ÖLÜM DEMEKTİ... BÖYLECE TEKRAR YUKARIYA TIRMANMAĞA BAŞLADI... ZAMANI BİLİNMEZ BİR İSTİKAMETE DOĞRU İLERLİYORDU... NİHAYET KÜÇÜK BİR DAĞ EVİNE YAKLAŞTI...

KAPIYI YUMRUKLADI....

..VE KAPI AÇILDI...

GEÇİRDİĞİ KORKUNÇ KÂBUSUN DERİNLİKLERİNDEN UYANARAK ÇEVRESİNDEKİ GERÇEĞİ GÖRDÜ.. GENÇ VE YAKIŞIKLI BİR ADAM ETRAFINDA DOLAŞIYORDU...
KORKMAYIN!.. ADIM LUKE. KENDİNİZİ NASIL HİSSEDİYORSUNUZ?
HA.... OH... EVET... BİRAZ İYİYİM.. FA... FAKAT.. NEREDEYİM BEN?
BURADA ON DÖRT SAATTİR UYUYORSUNUZ.. KONYAK İÇİN İYİ GELİR ISITIR...
ISITIR MI?.. ALAY MI BU.. ŞÖMİNE FIRIN GİBİ.. FAKAT SİZ... SİZ BURADA YALNIZ MI OTURUYORSUNUZ?
EVET, HEM DE ÇOK YALNIZIM. SİHİRBAZLIK ÜZERİNE ARAŞTIRMA YAPAN BİR ÖĞRENCİYİM. FAKAT.. KASABA HALKI BANA GÜVENMİYOR. SİYAH SİHİRLE İLGİMDEN DOLAYI ŞEYTAN SANIYORLAR BENİ.
ALAY ETMEYİN! BEN BÖYLE ŞEYLERİN VARLIĞINA İNANMIYORUM.
HAYIR, O DAİMA BİZİMLE BERABERDİR. FAKAT BU GÜN GİZLİ KUVVETLERE İNANANLARIN SAYISI PEK AZ. BAZI FEVKALADE KEŞİFLER YAPTIM. BİR ADAMIN ARZULARINI KENDİMİNKİNE BAĞLAMAM BİR AN MESELESİYDİ.
OO... İPNOTİZMA HA?.. YAKIŞIKLI ADAM, İSTERSENİZ BANA YARDIM EDEBİLİRSİNİZ!
YAPABİLİRSEM ÇOK MEMNUN OLURUM. BUNUN NE KADAR İYİ OLACAĞINI TAHMİN EDEMEZSİN. -DEMEK İSTİYORUM Kİ ÇOK YALNIZIM.
EVET, BİLİYORUM TATLIM.. KASABA HALKI SENİ BURADA YALNIZ BIRAKTIKLARI İÇİN KAMÇILANMALIDIR. FAKAT NE YAPABİLİRİZ....
OH... BİR ŞEYLER YAPARIZ. ÇOK BASİT.. BÜTÜN İHTİYACIMIZ BELEDİYE REİSİ!

BELEDİYE REİSİ Mİ?
TABİİ.. EĞER SEN BELEDİYE REİSİNİ BURAYA GETİRİRSEN ONA HER İSTEDİĞİMİ YAPTIRABİLİRİM. KENDİM GİTMELİYİM AMA ELBİSEM YOK!
EVET... FAKAT... BİLMEM Kİ....
BEN SADECE SANA YARDIM ETMEK İSTİYORUM. SENİN TEKRAR GERİ DÖNECEĞİNİ TAHMİN ETMEZLER. BUNUNLA HİÇ BİR ŞEYDEN KORKMAMALISIN!
ERTESİ GECE.. TEPEDEN AŞAĞIYA ZOR VE SOĞUK BİR YOLCULUKTAN SONRA BELEDİYE REİSİNİN ARABASI GÖRÜNÜP DURUNCAYA KADAR SAKLANDI. SONRA...
SEN HA!.. NASIL CESARET ETTİN BUNA!
SUS, GERİ KAFALI BUNAK HERİF! YAŞAMAK İSTİYORSAN ARABAYI SÖYLEDİĞİM YERE ÇEK!
REİS SÖYLENENİ KORKU İÇİNDE YAPTI... ARABA SESSİZCE KASABADAN KESTİRME YOLU TAKİP EDEREK TEPEYE VARDI. ARABANIN TIRMANAMIYACAĞI ANDA İNEREK YÜRÜMEYE BAŞLADILAR..
GERİ KALAN YOLU HIZLA TIRMANDILAR. VE GÜÇLÜKLE KENDİLERİNİ DAĞ EVİNDEN İÇERİ ATTILAR.
LÜTFEN.... BIRAKIN DA DİNLENEYİM!
TABİİ SAYIN REİS BUYURUN OTURUN!
SÖZ VERİYORUM.. BİTKİNLİĞİNİZ SİZİ ARTIK HİÇ BİR ZAMAN İLGİLENDİRMEYECEK!
NE...NE YAPIYORSUNUZ?
AAAGGHH!

KUTSAL ELLER

ÖZET: BİR BARAJIN SULARI ALTINDA KALAN LANETLİ BİR MABEDİN İÇİNDEKİLER ŞEHİRDE BİR MÜZEYE NAKLEDİLİR. PROF. DUFFER VE SHEILA BU ORGANİZASYONU ÜZERLERİNE ALIRLAR. FAKAT AÇILIŞTAN ÖNCEKİ GECE....

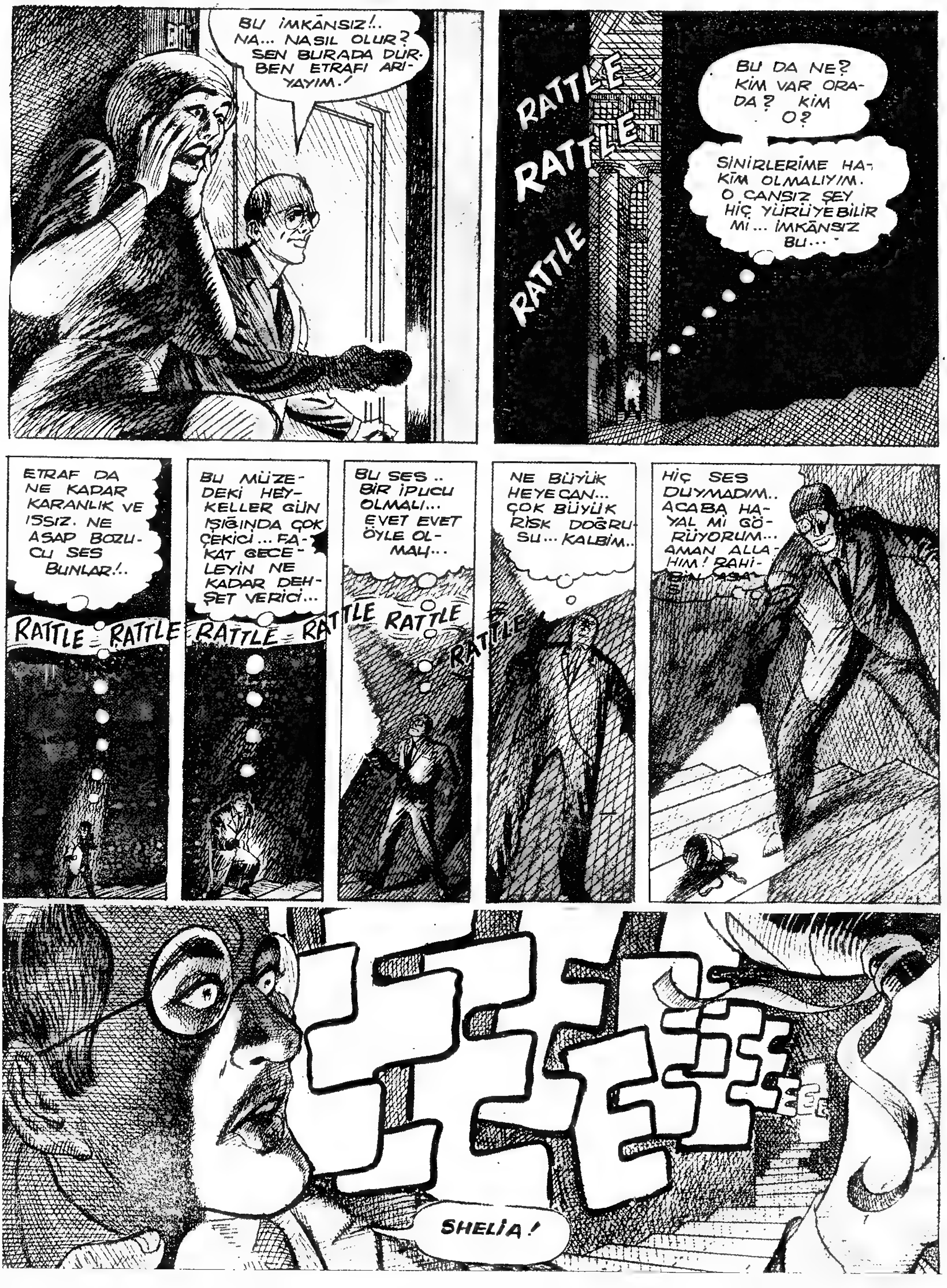

İMKÂNSIZ! BÜYÜK RAHİP CANLI!
PROFESÖR! İMDAAT! YETİŞİN! BENİ ÖLDÜRÜYOR!
KORKU PROFESÖR DUFFER'İN BOĞAZINDA DÜĞÜMLENİRKEN KALBİNİ KORKUNÇ BİR SIZLAMA KAPLADI...
DUR! YAPAMAZSIN BUNU! KALBİM!... KALBİM!...
ARTIK DAYANAMIYORUM! OLAMAZ BU. İMKÂNSIZ!... AHH!...
PROFESÖR, SOĞUK MERMERLERİN ÜZERİNE DÜŞERKEN ETRAF SESSİZLİĞE BÜRÜNDÜ. BÜYÜK RAHİP AYAĞA KALKTI VE MASKESİNİ ÇIKARDI...
ÖLDÜ.. SHEILA GÖRDÜN MÜ BAŞARDIK!
ŞİMDİ ASİSTANLIK SANA KALDI SEVGİLİM. HER ŞEY PLANLADIĞIMIZ GİBİ OLDU...
ŞUNU HEYKELİN AVUCUNUN İÇİNE DOĞRU ÇEKELİM. TIRMANIRKEN KALPTEN ÖLMÜŞ SÜSÜNÜ VERİRİZ!...

BIRAZ DAHA TIRMAN.! ONU YUKARI ÇEKERSEK DAHA KOLAY OLUR.!
NORMAN BU SES DE NE ?
EEE AHEEEEEEE
ŞU KALABALIĞA BAKIN.! BUNCA KALABALIĞI BURAYA ÇEKEN DUFFER'İN KEŞFİ Mİ? İNANILACAK GİBİ DEĞİL!
BEYİM SİZE BİR ŞEY SÖYLÜYEYİM Mİ? AMA KENDİNİZ GÖRSENİZ DAHA İYİ OLUR.!
ERTESİ GÜN DİREKTÖR, KENDİ MÜZESİNE GİRMEKTE EPEY GÜÇLÜK ÇEKTİ.
ETRAFTAKİLER KAN İÇİNDEKİ KOCA HEYKEL ELDEN BAŞKA BİR ŞEYİ GÖRECEK HALDE DEĞİLLERDİ...
AMAN ALLAHIM!
...VE PROFESÖR DUFFER BU KILIĞIN İÇİNDE ÖLÜ OLARAK BULUNMASI VE ÜSTELİK GÜLMESİ NE ACAİP.! KURBAN VEREN RAHİP SANKİ
FAKAT BU ELİN OYNAMASINA İMKÂN YOKTU. NASIL OLDU DA DÜŞTÜ. ACABA ALTINDA KİM VAR.
BIRAKIN GEÇELİM.!
NORMAN VE SHELIA GÖSTERİLERİNE ANMA DA BÜYÜK EL BULDULAR

KARAOĞLAN

ŞİMDİ

DAHA ZENGİN BİR DERGI

salıncak

MODERN ERKEĞİN DERGİSİ

HAFTALIK RESİMLİ
KAHRAMANLIK DERGİSİ

KORKU Pazartesi günleri çıkar haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Y.Y. adına Muhtar Yavaşça. Yönetim yeri: Saadet Han kat 5 Caaloğlu İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve Düzenlendiği yer: Yavaşça Yayınları Baskı: Duran Ofset Kapak ve İç filmler: Fotografik Film Atelyesi

Düzenleme : Akşamsefası